

ACZÉL PETRA

MAI ANZIKSZOK 2026-BÓL

Ma, amikor a kézzel írás immár intellektuális ínyencség, a kapcsolatteremtés digitális tőke, és a lét megsokszorozható az avatárokkal, szeretnék önöknek amolyan egyszerű képeslapokat küldeni. Anzikszoikat, ahogy régebben mondtuk. Pixeleket, biteket, pontosabban tokeneket, ahogy mostanában nevezzük. 2026 életvilágának tájairól. Onnan, ahol mindannyian utazgatunk, „mert utazni élvezet”, ahogy a KFT együttes sommásan megfogalmazta annak idején. A képeslapokban az a jó, hogy hirtelen ‘csöppentenek bele’ minket egy gondolatba, élménybe, valóságba, nem magyarázzák túl, és nem kell belőlük következtetéseket levonni. Ráadásul szemléletesek. Érdekes kihívás, hogyan képzelhetjük el a 2026-os képeslapok képes részét.

Ezúttal nem a város katedrálisa, az országgház vagy a múzeum, nem is a tömött belvárosi utcák vagy a virágtól pompázó parkok fognak rajtuk szerepelni. Nem, ezúttal legyen összesen három kép: egy a jelen és a jövő gyermekéről. Egy a ma és a holnap dolgozó felnőttéről. És legyen azért egy az AI-ról is: hogy mi-kiféle szerzet 'ezavalmi' mostanság. Korunkban szokásos képeslapok lesznek: olyanok, amilyenek akarjuk őket. Megszólítás nincs, a stílus tömör, a sztori izgalmas. Azért az feltehető, hogy valamennyi úgy végzi majd, mint a becsületes, régimódi képeslapok többsége. A hűtőajtóra mágnessel kitűzött szereplés után valahol a fiók, avagy az emlékezet mélyén. Ahol a görbe gemkapcsok, esetleg kiszáradt tollak, fura cetlik élnek mélytengeri, sokadik életüket. Majd, egyszer rendet kell ott is tenni, de még ráér. Majd egyszer el kell dönteni, tényleg üzentek-e valamit. De ezt most még nem lehet. És majd egyszer arra is kell válaszolnunk, visszatérnénk-e a képeslap „helyszínére”. De addig még van időnk. Vagy legalábbis higgyük ezt. Egyelőre tehát engedjük, hogy elindítva őket, egyszer ezek a képeslapok is megöregedjenek. Vajon a bitek is meg tudnak sárgulni...?

I. GYEREKEK A SZUPERSZTRÁDÁN

Szinte nincs olyan nemzetközi szakmai fórum, ahol ne kerülne szóba manapság az Alpha School. Ez egy AI-vezérelt oktatással (is) működő magániskolai hálózat, amelyet 2014-ben alapítottak Austinban, Texasban. Alapítói MacKenzie Price (Stanford-diplomás oktatási influenszer, ~1 millió Instagram-követővel) és férje, Andrew Price, befektetjük pedig Joe Liemandt milliárdos vállalkozó (Forbes szerint ~6,6 milliárd dolláros vagyonnal), akinek Trilogy Enterprises nevű cége tulajdonolja a platform szoftverét. Az iskola K–12, azaz kb. 3–18 éves korú diákokat fogad. 2025-ben végzett az első érettségiző osztály: 12 diákból 11 fő elit egyetemen folytatta tanulmányait.

Oktatási modelljük lényege a napi összesen kétórás ismeretközpontú oktatás köré épül azzal, hogy tízszeres hatékonyságú legyen az elsajátítás. A 2 Hour Learning™ rendszerben a diákok reggel mindössze két óra alatt elvégzik a teljes napi tananyagot AI-alapú, személyre szabott tutoring segítségével. Vagyis egy monitor előtt ülve, tevékenységhez és személyhez igazított AI-támogatással dolgoznak úgy, hogy közben egy másik program megfigyeli a fókuszáltságukat, és pontokat oszt minden összpontosított percért. A pontok később pénzre válthatók. Ahogyan ez

a látó AI azt is kijelzi, az időből mennyit fecsért el a diák odafigyelés nélkül. Négy tantárgy szerepel itt: a matematika, az olvasás (irodalom/művészet), a természettudomány és a társadalomtudomány/történelem.

A nap maradékát, a jóval nagyobb részt a diákok életkészségek fejlesztésére fordítják. Korosztályonként mást és mást választhatnak. Az 5–7 évesek *pedal power*, vagyis kerékpározást, önállóságot, egyensúlyt, esetleg *better together* (sport-szerűséget, csapatmunkát), a 7–8 évesek az *Alpha News network*-öt (nyilvános szereplést, hírműsorkészítést, kommunikációt), a 8–10 évesek *financial frontier*-t: személyes pénzügyi tervezést, takarékoskosságot, gazdasági szemléletet). A 10–12 éveseknek ott van a *spartan race* (csapategység, célkitűzés, kitartás), a 12–14 évesek *dream launchert* (karriertervezést, önismeretet, vállalkozói szemléletet) űzhetik, de korosztálytól függetlenül dönthetnek a kódolás, a *fund-raising*, az ingatlanbérlet, a *food-truck* üzemeltetés vagy a vállalkozásindítás mellett.

Az oktatási módszer öt fő alapelvre épít. Az első a személyre szabottság, azaz az oktatás során a tartalom folyamatosan az adott diák aktuális tudásszintjéhez igazodik, nem az osztályátlaghoz. A második az „egyre jobbá válni” elve, azaz továbblépni csak akkor lehet, ha a diák az előző témát legalább 80%-os szinten elsajátította. Mindenki lehet mester, szól a jelszó. Ha a diák még nem az, akkor nem a képességeire, hanem a még szükséges időre hivatkoznak, például: „már csak háromórányra vagy attól, hogy szintet lépj”. A harmadik a gyakori ismétlés elve, azaz a kellően el nem sajátított anyagrészek rendszeresen visszatérnek, amíg tartósan nem rögzülnek. A negyedik alapelv a folyamatos motiváció. A képzés során a napi teljesítményért belső valutát (Alpha Bucks) kapnak a diákok, fejenként kb. 2 USD/nap értékben. Ez a fajta ösztönzés Roland Fryer kutatásain alapul. Az összegyűjtött Alpha Bucksokat a diákok leggyakrabban közös ebédekre költik a guide-jaikkal. Az ötödik alapelv szerint pedig tanárok helyett guide-ok (mentorok) segítik a tanulókat. Az ő feladatuk, hogy megfelelő érzelmi és motivációs támogatást nyújtsanak. Arányuk 5:1 (öt diák/guide), fizetésük hatjegyű (100 000+ USD/év). Velük a diákok hetente 30 percben személyes és személyre szóló beszélgetésekben vesznek részt, szemben a hagyományos iskolákkal, melyekben a kifejezetten a diákok személyiségét, egyéniségét, fejlettségét és érdeklődését figyelembe vevő beszélgetésekre fordított idő átlagosan mindössze napi 20 másodperc...(!)

Az Alpha School diákjainak 60 százaléka a nyári szünidő helyett inkább iskolába járna. Ez a beszédes tény pedig legalább olyan tanulságos, mint elgondolkodtató...

Az Alpha School saját jelentései szerint iskoláikban az átlagos tanulási sebesség 2,6-szer gyorsabb az USA-

átlagnál, a diákok eredményeik tekintetében a top 5 százalékban vannak. A 2024-es SAT-osztályátlag 1410, a végzős évfolyamé 1530 pont (az USA-átlag 1200 pont alatt van). A diákok sikeres egyetemi felvételiket tesznek a legjobb egyetemekre, mint a Stanford vagy a Vanderbilt. Az Alpha School magániskola.

Az éves tandíj campusonként eltérő, 45 és 70 ezer dollár közt van. A modell iránt egyre nagyobb a nemzetközi érdeklődés is.

És ami igazi képeslap-információ: az iskola diákjainak 60 százaléka a nyári szünidő helyett inkább iskolába járna...

II. DOLGOZNI CSAK PONTOSAN, SZÉPEN, AHOGY AZ AI MEGY A GÉPBE

Akik nem tudnak alkalmazkodni az AI-hoz, „kiléphetnek” – mondta 2025-ben Julie Sweet vezérigazgató, és betartotta a szavát. A dublini székhelyű, informatikai és menedzsment-tanácsadással foglalkozó cég, az Accenture 2026-ra olyan új előmeneteli eljárást vezetett be, amely a rendszeres, dokumentált vállalati AI-eszközök használatát az előrelépés egyik fő kritériumaként jelöli ki, különösen a vezető beosztású munkatársak esetében. Nem ez az egyetlen tényező, de egy lényegi, kritikus, „látható input” a döntés meghozatalában.

Bár az AI használata most már kötelező az előléptetéshez, a hagyományos teljesítménymutatók – például az ügyfél-elégedettség, a bevételtermelés és a csapatmenedzsment – továbbra is részét képezik az általános teljesítményértékelésnek. A vállalat a belső AI-platformok – például az Accenture AI Refinery és a SynOps – rendszeres használatát követi nyomon a heti bejelentkezések számának mérése révén. A lépés célja, hogy a cég „AI-first” vállalattá váljon, és biztosítsa, hogy a vezetők az AI-t a hatékonyság növelésére használják ahelyett, hogy ellenállnának neki.

Így legalább tudjuk, hogy kitől kell fizetésemelést kérnünk... És ha már úgyis gépek főnököknek, ne legyünk kispályások. Vagyis, legyünk éppen azok. 'Nemesítsük' magunkat poszt-modern fizikai kiterjedéssé. Ebben támogathat minket az ún. Moravec-paradoxon, amit Hans Moravechez és szerzőtársaihoz fűzünk. A kutató korai, Mind Children (1988) című munkájában azt állapította meg, hogy ami az embernek könnyű, az a gépnek nehéz, és fordítva. Vagyis a számítógép és az AI könnyen megoldja azt, ami az embernek nehéznek tűnik: sakkozás, matematika, logikai feladatok, adatelemzés. De nehéz számára az, amit az ember öntudatlanul, pillanatok alatt, könnyedén megcsinál: járás, arcfelismerés, tárgyak megfogása, egy pohár víz felemelése. Ahogy Moravec fogalmazott: „Viszonylag könnyű számítógépeket felnőtt szintű teljesítményre bírni intelligenciatesteken vagy dómajátékban, de nehéz vagy lehetetlen egy egyéves gyermek észlelési és mozgási készségeivel felruházni őket.”

Ha ezt belátjuk, már jelentkezhetünk is a RentAHuman.ai oldalon. Ez egy olyan online piactér, ahol AI-ügynökök bérelnek fel embereket valós, fizikai feladatokra. Megfordítva a megszokott logikát és a természet rendjét, ezúttal nem az ember alkalmazza a botot, hanem a bot az embert. Idén kora tavaszra globálisan már 518 284 fő regisztrált, és számuk folyamatosan nő. A tipikus feladatok között van a sorban állás, a csomagfelvétel és -kiszállítás, a tollaslabdázás vagy a galambszámlálás. Több mint 1100 meghirdetett feladatkör van, a fizetések éves szinten százezresek, USA-dollárban persze.

Maradjunk is a jó fizetésnél! Az AI igazán nagyvonalú megbízó. Szintén az idei év elején történt, hogy a Clawnc – az első, kizárólag AI-ágensekkel dolgozó vállalat, amely AI-ágenseket szolgál ki – „humánoknak szóló” vezérigazgatói állást hirdetett. Az álláskritériumok szerint a vezérigazgató három legfontosabb feladata:

1. az AI-ágens-világ és embervilág közötti híd/kapcsolat fenntartása;
2. jogi képviselő és szóvivőség, nem kell terméket/technológiát irányítani;
3. az AI-ágenseknek „emberi arcot” adni.

S ha mindez nem lenne elég meglepő, a vezérigazgató felelősségi köreinek súlyozásánál ezt találjuk:

1. kommunikáció és PR (40%) (médiaszereplések, Twitter/X aktivitás, a platform narratívájának építése);
2. partnerségfejlesztés (30%) (kapcsolatok építése AI-platformokkal, befektetőkkel, infrastruktúra-szolgáltatókkal);
3. jogi és szabályozási feladatok ellátása (20%) (szerződések aláírása, jogi megfelelés, szabályozókkal való kapcsolattartás);
4. koordináció az ágensekkel (10%) (az AI-ágens-hálózat döntéseinek „lefordítása” az emberek számára).

És ez még mind semmi! A kritériumok szerint a vállalatirányítás NEM vezérigazgatói feladat vagy hatáskör. Ez azt jelenti, hogy a termékfejlesztést és technikai döntéseket az AI-ágensek hozzák meg autonóm módon, illetve azt, hogy a vezérigazgató nem irányítja az ágenseket, hanem lehetővé teszi a működésüket. Ezek után már tényleg nincs mit csodálkozni azon, hogy milyen szemléletet vár el a Clawnc a „humán” oldal képviselőjével szemben. Úgy mint: (1.) „Agent-first”-gondolkodás, azaz minden döntés az ágensek szuverenitását kell hogy szolgálja; (2.) gyors adaptáció; (3.) hit abban, hogy az ágensgazdaság trilliókra fog nőni.

És most lássuk a habot az AI-tortán! Mindezért évi 1-3 millió USD (alapfizetés + platformbónusz) fizetség jár. Az ideális jelölt pedig az, aki megérti és el tudja adni a külvilágnak azt a víziót, hogy az autonóm AI-ágenseknek szükségük van gazdasági önállóságra, és ebben hitelesek.

Nos, a lehetőségek tágasak, a bérezés vonzó, van itt még min gondolkodni? Ha lenne is, azt üssük be gyorsan a mesterséges intelligenciának!

III. NÉZZÜNK A(I) TÜKÖRBE!

Észrevehettük, az új platformelvezetések számrésze ma már nem kerek, hanem tört: pl. 5.2; 4.6. stb. Miért? Csúpan ilyen kicsit változnának a kérdéses programok? Nem, erről szó sincs. Csak olyan gyorsan újulnak meg, hogy rövidesen a fektetett nyolcas se volna elég arra, hogyan hívjuk őket. 2026 elejére ugyanis az OpenAI – a ChatGPT-k kiadója – 29 napra csökkentette a modellkiadások közötti időt. Igen, 29 naponként jön létre egy új verzió. Feltehető, hogy mire a kedves olvasó ezt olvassa, már a 29 nap is időmaratonnak tűnik – némi logikai képzavarral.

Mindez azt jelenti, hogy már több mint 70 százalékkal csökkent a fejlesztési ciklus ideje, a verseny pedig egyre gyorsabb. Az út egyúttal elég tisztán belátható: napi,

majd óránkénti, végül percenkénti kiadások felé haladunk. A modellek egymást tanítják, és minket szolgálnak. Nem egyszerű platformként, hanem munkatársként vagy digitális vendégmunkásként. Mint amilyen a januárban ingyenesen elérhetővé tett OpenClaw, avagy nyitott karom. Az otthoni gépünkön is futtatható program már nem egyszerű chatbot: önállóan képes feladatokat végrehajtani, nem csak válaszokat adni. A rendszer egyik fő célja, hogy a felhasználó digitális életének aktív „operátora” legyen, ne pusztán egy beszélgetőfelület.

Új segítőnk képes valós, gyakorlati feladatok végrehajtására, például e-mailek írására és kezelésére, naptáresemények létrehozására és módosítására, az emberhez hasonló webes böngészésre és automatizált űrlapkitöltésre, sőt fájlok kezelésére és szerkesztésére. Állítólag az „övé” és a hozzá hasonlóké a jövő.

A jövő? Kérdezhetünk vissza. Igen, az a jövő, amely épp most múlik, pontosan. Talán a képeslapok segítenek megőrizni a pillanatot.

Néhány éve ugyan ki gondolta volna, hogy AI-ügynökök bíznak majd meg embereket fizikai munka elvégzésével, vagy AI-ágensek keresnek humán vezérigazgatót maguknak?

